

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/archiwum/245215,Witold-Bagienski-Stefan-Antosiewicz-1918-1998-Kariera-funkcjonariusza-Ministerstwa-Bezpieczenstwa-Publicznego>
14.07.2026, 20:23

Witold Bagiński: Stefan Antosiewicz (1918-1998). Kariera funkcjonariusza Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego

Do najważniejszych oficerów UB kierujących jednostkami operacyjnymi MBP w okresie stalinowskim należał Stefan Antosiewicz – późniejszy wiceminister spraw wewnętrznych i prezes Aeroklubu PRL.

[Aparat bezpieczeństwa](#)

13.07

Stefan Antosiewicz urodził się w 1918 r. w Warszawie. Po ukończeniu Gimnazjum Ogólnokształcącego w Mińsku Mazowieckim, w 1934 r. rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Warszawskiej. Już wtedy angażował się politycznie. Działał w Komunistycznym Związku Młodzieży Polskiej, a następnie w Organizacji Socjalistycznej Młodzieży „Życie”.

Po dwóch latach nauki przedłożył podanie o urlop na rok akademicki 1936/1937, po czym wyjechał na Pomorze. Aby mieć jakieś źródło utrzymania, został marynarzem i przez blisko półtora roku pływał na greckich i francuskich statkach handlowych. W 1938 r. powrócił do Warszawy i podjął próbę kontynuowania studiów, jednak do 1939 r. nie udało mu się ukończyć ani jednego pełnego roku studiów.

Wojenny zwrot w życiorysie

Kiedy wybuchła wojna, Stefan Antosiewicz wziął udział w obronie Warszawy. Po kapitulacji stolicy udał się na wschód i znalazł się na terenach zajętych przez Armię Czerwoną. Przebywając we Lwowie, rozpoczął studia na Politechnice Lwowskiej. Nawiązał również znajomości w środowisku młodych polskich komunistów.

Wczesną wiosną 1940 r. przerwał naukę i wraz z dwoma kolegami wyjechał do Niżnego Tagiłu na Uralu. Po dotarciu do tego miasta przez blisko rok pracował jako robotnik konstruktor w hucie żelaza.

W sierpniu 1941 r. został wytypowany do udziału w kursie dla polskich komunistów, którzy mieli zostać przerzuceni do kraju z zadaniami politycznymi. Początkowo przebywał w ośrodku szkoleniowym w miejscowości Puszchino pod Moskwą. W związku ze zbliżającą się ofensywą wojsk niemieckich w październiku placówka ta została ewakuowana do Kuznarenkowa k. Ufy.

Niedługo potem zmieniono pierwotny plan i przeniesiono go na specjalistyczny kurs dywersyjno-szpiegowski, zorganizowany przez sowieckie organy bezpieczeństwa. W ten sposób zaczął przygotowywać się do prowadzenia działalności wywiadowczej za linią frontu.

W lutym 1942 r. Stefan Antosiewicz został zrzucony na spadochronie w rejonie jeziora Narocz na Wileńszczyźnie. Był wówczas członkiem kilkunastoosobowej grupy partyzanckiej, która zasiliła szeregi 1. Wileńskiej Sowieckiej Brygady im. Woroszyłowa. Formacja ta była formalnie podporządkowana Białoruskiemu Sztabowi Partyzanckiemu i NKGB. W ramach swojej działalności zajmowała się m.in. rozpracowywaniem struktur AK i prowadzeniem działań sabotażowych na

terenach okupowanych przez Niemców.

[Czytaj tekst Witolda Bagieńskiego *Stefan Antosiewicz \(1918-1998\). Kariera funkcjonariusza Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego* na portalu przystanekhistoria.pl](#)
[Poprzedni Strona](#)

Aparat bezpieczeństwa

Artykuł

Stefan Antosiewicz, b.d. (fot. z zasobu AIPN)